

XVII. PŘIJETÍ

Písmo svaté:

- » V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: "Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!" « (Lk 1, 39 - 50)
- » Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. « (Zj 3, 20)

Katechismus:

» Duch svatý nám dává tedy „závdavek“ nebo „prvotiny“ našeho dědictví: sám život Nejsvětější Trojice, který spočívá v tom, že milujeme, jako nás miloval on. Tato láska je principem nového života v Kristu, umožněného tím, že jsme přijali „moc Ducha svatého“ (Sk 1,8). A díky této síle Ducha mohou Boží děti přinášet plody. Ten, který nás naštipil na pravý vinný kmen, dá, že budeme přinášet „ovoce Ducha, [jímž] je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotá, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5,22-23). „Duch je naším životem“ (Gal 5,25): čím více se zřekneme sami sebe, tím více také jednáme podle Ducha. „Společenství s ním nás zduchovňuje, obdarovává, navrácí do ráje, přivádí do království nebeského k synovskému přijetí, dává nám odvahu nazývat Boha Otcem a podílet se na milosti Kristově, nazývat se dětmi světla a mít účast na věčné slávě.“ « (čl. 735 - 736 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Bližní je středobodem pro Boha i člověka. Láska znamená darovat druhému dobro. Ten "druhý" je bližní. Bez něj by láska neměla své dovršení a aktualizaci. Bohu je bližní dokonce tak drahý, že jej považuje za sebe sama: "co jste udělali pro jednoho z těchto nepatrných, pro mě jste udělali" (Mt 25, 34-46). Na konci světa bude Bůh žádat u posledního soudu "vyúčtování" lásky k bližnímu, která bude mírou a prověrkou lásky k Bohu.

Přijetí je láskou k bližnímu. Je především otevřeností srdce, dialogem, pochopením a službou. Je darem pohostinnosti, úlevou pro tělo i ducha

bližního. Přijímat bližního znamená přijímat Boha. Přijetí Boha v podobě bližního se nemůže hledat mezi nepředvídatelnými náladami a normalizovanými formalitami. Jediným zdrojem přijetí je srdce. Láska je oheň, který rozšiřuje srdce, otvírá je každému bratru. Hranic je nespočet, ať už je to sympatie, krása, kultura, zájem. Křesťanská láska však rozšiřuje srdce podle dimenzí Kristovy lásky, čili podle Boží lásky, která je bez hranic a je nevyčerpatelná.

Bratrská láska je nové přikázání novému stvoření, vzešlého z vykoupení. Kristova láska je nekonečná a rozšiřuje srdce člověka téměř nekonečným způsobem. Pokora a mírnost, čistota srdce a spojení s Bohem plodí pohotovost a radost, ochotu ke službě a citlivost v pochopení očekávání, dále přívětivou tvář a obezřetné způsoby. Kristova láska dává pokoj srdci člověka, který cítí radost a pokládá za čest, že ji může darovat bližnímu, kterého potkává. Přívětivost, radost a pokoj jsou klimatem přijetí bližního. Stálost nálady a trpělivost toho, kdo přijímá, působí klid a důvěru u toho, kdo je přijímán. Obezřetnost a prostota napomáhají dobře a vždy přijmout bližního jakéhokoli temperamentu a charakteru. Modlitba a bdělost připravují a dávají sílu přijmout těžko přijatelného bližního, dokonce i zrádce a nepřítele. Je krásné přijímat všechny!

V přijetí bližního je cítit oheň Kristovy lásky, která nedokáže nikoho vyčlenit a dokonce oslavuje přijetí marnotratného syna a ztracené ovečky. A je-li někdo nevděčný a nevěrný, Ježíš zůstává kvůli nám přibit na kříži, aby svou náruč nikomu neodepřel. Ukřižovaný je symbolem přijetí, je vzorem rozšíření srdce. Nechává si je po smrti probodnout kopím, aby dál objímal své křížující ve všech dobách. Povolal dokonce tebe, abys mu pomohl obejmout také mě, ubohého hříšníka.

Předsevzetí:

Budu se snažit neprodleně a okamžitě přijímat z lásky k Ježíši všechny obtíže, neboť to je nejlepší způsob k jejich překonání.

Myšlenka na závěr:

„Jako úsměv dítěte vyjadřuje nevinnost jeho srdce, tak radost z přijetí vůle Boží vyjadřuje Božskou lásku ve tvém srdci.“ (Mons. P. Gaeleone 22. 12. 2001)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření

18.30 mše svatá

po mši krátká adorace

po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>